

RUDI MIŠKOT: SENCE V LOČJU

Poletje

*Odloži poletje na ravnici daljni
oblačilo trav in cvetja...*

*Do vode pride. Na breg palico popotno
odloži. Obutev pusti na produ.*

*Dolga je pot bila. V strugo stopi,
potno čelo si omoči, odžeja se.*

Reko prebrodi mimo sklonjenih vrb.

Obstane pred kočo.

*Vrata odpre in boso v izbo vstopi;
košato glavo položi na mah dišeč.*

Dolga je bila pot in dan žgoče vroč.

*Zunaj se mrači. Veter s plapolajočimi rokami
oblake potemnele goni.*

*Ptic slišati ni več. Le tu in tam kovanje prepelic
v tišino se razlije. Okna zelene celice se že večer dotika,
poslednji svit odmika se v zaton.*

*Oči zapre poletje. Posluša trkanje dežja
na tenki strehi kačjega slačila...*

*Kmalu ne sliši več bližajoče nevihte,
ki z donečim glasom in bliski oznanja skorajšnje slovo.*

*Skozi viharo noč mu v snu
zlatolasa žena obarva speče obličje.*